

SPREMEMBA TRANZITNEGA PRIROČNIKA – BLAGO, KI SE PREVAŽA PO TRANSPORTNIH NAPELJAVAH

Naslednji novi oddelek „VI.3.11 Blago, ki se prevaža po transportnih napeljavah“ bi bilo treba dodati v:

Del VI – Poenostavitve

VI.3 Opis poenostavitev

VI.3.11 Blago, ki se prevaža po transportnih napeljavah

VI.3.11.1 Blago, ki se prevaža po transportnih napeljavah

*Člen 321 IA CZU
Člen 53 Dodatka I h
Konvenciji o skupnem
tranzitnem postopku*

Ta poenostavitev se uporablja za blago, ki se prevaža po transportnih napeljavah, in zanjo ni potrebno dovoljenje. Za blago, ki se prevaža po transportnih napeljavah, se šteje, da je dano v postopek tranzita Unije/skupni tranzitni postopek, ko vstopi na carinsko območje ali ko je dano v transportne napeljave na tem območju.

Postopek tranzita se šteje za zaključenega v naslednjih primerih:

- (a) ko se opravi ustrezen vnos v poslovne evidence prejemnika ali
- (b) ko upravljavec transportnih napeljav potrdi, da je blago, ki se prevaža po transportnih napeljavah:
 - (i) prispelo v prejemnikov obrat;
 - (ii) sprejeto v razdelilno omrežje prejemnika; ali
 - (iii) zapustilo carinsko območje Unije ali državo skupnega tranzita.

Imetnik tranzitnega postopka je upravljavec transportnih napeljav s sedežem v državi članici ali državi skupnega tranzita, prek katere blago vstopi na carinsko območje ali v kateri se gibanje začne. Upravljavec transportnih napeljav ima tudi vlogo prevoznika.

Imetnik postopka in carinski organ se dogovorita o metodah carinskega nadzora nad blagom, ki se prevaža.

*Člen 79 CZU
Člen 113 Dodatka I h
Konvenciji o skupnem
tranzitnem postopku*

Če gibanje vključuje več kot enega upravljavca transportnih napeljav, so lahko odgovorni vsi upravljavci. Vendar imetnik postopka ostane le prvi upravljavec.

Količine blaga, ki vstopajo v transportne naprave in izstopajo iz njih, se merijo in nadzorujejo na ravni države. Kadar se blago giblje iz ene države v drugo, bi se morali carinski organi medsebojno obveščati o količinah v tranzitu, T1 in T2, po potrebi pa tudi o

količinah v prostem prometu.

Virtualna trgovalna vozlišča (v EU)

Virtualna trgovalna točka je nefizično vozlišče za trgovanje na trgih zemeljskega plina. Predstavlja vse vstopne in izstopne točke na navedenem tržnem območju. Virtualna trgovalna točka lahko vloži deklaracijo za sprostitev blaga v prosti promet, če je blago fizično skladiščeno v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bila deklaracija vložena; vendar se ta poenostavitev lahko izvaja le v okviru centraliziranega carinjenja in potrebno je dovoljenje za centralizirano carinjenje. To pomeni, da sprostitev blaga zahteva predhodno izmenjavo informacij med carinskim uradom, pri katerem je bila vložena deklaracija za sprostitev v prosti promet (carinskim organom, ki spremlja virtualno trgovalno točko v zvezi z nekaterimi pošiljkami), in carinskim uradom, pri katerem je bilo blago predloženo (carinskim uradom, pristojnim za kraj, kjer se blago nahaja ali poteka njegova distribucija).

*Člen 54 Dodatka I h
Konvenciji o skupnem
tranzitnem postopku*

Naslednje države skupnega tranzita so se odločile, da tega postopka ne bodo uporabljale, in so svojo odločitev sporočile Komisiji: Švica, Severna Makedonija, Norveška in Srbija.